

ler ikke troer jeg der kan siges Noget om For- delingen paa de enkelte Jordbrugere, efter- som dog Hartkornet, (man sige derom, hvad man vil) er den solideste, og paa vort nærværende Standpunkt eneste anvendelige Stattenorm. Men derimod kan det gjerne være, at enkelte Kjøbstæder, ved den indbyrdes Fordeling mel- lem disse efter Folkemængden, kunne blive tem- melig trykkede. Om Fredericia vil jeg her ikke tale, thi befinder den sig under ganske særegne Omstændigheder, saa kunde der maaskee være Grund til at indrømme den en særdeles Lettelse — hvilket i saa Fald bliver Regjerin- gens Sag; men for een Byes Skyld bør en Fordelingsmaade ikke forkastes, som ellers maatte befindes at passe paa det Hele. Men skulde man finde, at flere Kjøbstæder i mindre Grad vilde blive skadelidende, saa vil jeg bede Thingets i saa Henseende kyndigste Mænd at over- veie, om der ikke kunde være Grund til at fordele enten hele Nysskatten, eller i det Mindste en Deel af samme, mellem Kjøbstæderne efter samme Regel, hvorefter Indparteringshjælpe- skatten tidligere har været fordeelt, nemlig ef- ter Tilstand og Evner, saaledes som det hed- der, hvorved den Fordeel vilde opnaaes, at Forholdet mellem Kjøbstæderne vilde blive det samme som det tidligere har været, indtil en mere passende Fordeling ved en almindelig Skattereform kan blive gennemført.

Paa samme Maade, som det forholder sig med Kjøbstæderne, forholder det sig ogsaa med Geistligheden, saaledes nemlig, at den som en Klasse af Skatteydere i det Hele ikke bliver prægraveret, men at mange Individier af Samme ved den nye Fordeling blive meget haardt belastede, og jeg maa føie til, i meget højere Grad end Tilfældet kan være med Skat- teydere af nogenformhelt anden Klasse, derved nemlig, at det Præstegaardene tilliggende Hart- korn kommer til at bære Alt i samme Forhold som andet Hartkorn, medens Præstetienden bliver aldeles ubefattet. Skatten bliver taget fra Tiendet, og lagt paa Hartkornet, hvorved de, som have en stor Axl men en liden Tiende, ville tabe, i flere Tilfælde indtil flere Snese Daler, medens de, som have en stor Tiende, men en liden Axl, ville vinde i samme Forhold, og det bliver i Regelen det Samme som, at

der bliver taget fra de smaa Embeder, og lagt til de store. Men er, som jeg har sagt, Lovens Antagelse en Opgave, som bør løses, og kan anderledes ikke være, saa maa Præsterne i de smaa Kald uden Kun bare Byrden, ind- til der kan findes paa andre Midler til at høre det opstaaede Misforhold. Men jeg vover at troe, at det kan være anderledes, og mine Tanker i saa Henseende vil jeg paa samme Maade som i forrige Tilfælde hen- stille til det ærede Things Overveielse. Jeg mener nemlig, at der i hver Præsts Skattebog skulde beregnes og opføres, hvorméget han ef- ter den ny Fordelingsmaade kom til at svare det første Aar, og nedenunder hvor høj hans Skat blev efter de tidligere Regler. Saaledes vilde en Brok let udfindes, efter hvilken Ny- skatten fremtidigt kunde svares til, der blev Vacance i Embedet, og denne Brok vilde paa nogle Steder blive en ægte, paa andre en uegte Brok, f. Ex. paa eet Sted $\frac{2}{3}$ og paa et andet Sted $\frac{1}{3}$ af Nysskattens egentlige Beløb, paa eet Sted mere og paa et andet Sted mindre. Ingen vilde saaledes blive fornær- met, og Statskassen vilde af samtlige Præste- kald faae det samme Totalbeløb.

Blæk: Jeg maa med den Taler, der fatte sig nu, sammenstemme i at nærvæ- rende Lovudkast er den rigtigste Fordelings- maade. Vi ønske Alle en lige Bessatning og Forholdet udjævnet mellem privilegerede og upri- villigerede Hartkornsbrugere. En Begyndelse maa der gøres, her er den. Det Kjøbstædsbeboerne klage meest over, er over Folketællingen, som er lagt til Grund; men maa jeg spørge, hvad er Skyld i at visse Kjøbstæder tillage i Folke- mængden. Det er deres Privilegier og Forret- tigheder og deres Flor. Giv Landmanden samme Frihed til at røre sig som Kjøbstadmanden har, som kan være Kjøbmand, Axlsmænd, Gaandværker, o. s. v. Saaer Landmanden samme Frihed, da kan Kjøbstæderne være ganske rolige for, at deres Folkemængde ikke vil blive forstørret; men saalange de ville have Fordele, maae de ogsaa have de deraf flydende Byrder. Jovrigt synes det mig, at der er slet ingen Grund til Klage fra Kjøbstædernes Side; thi der bliver i Virkeligheden en ganske ubetydelig Forskjel paa de forrige Skattebeløb og det nu